

بیانیه سازمان فدائیان (اقلیت) به مناسبت اول ماه مه

با شعار "کار- نان- آزادی" خیابان‌ها را در اول ماه مه تسخیر کنیم

رفقای کارگر!

اول ماه مه، روز نبرد مشترک کارگران سراسر جهان، امسال در شرایطی فرارسیده است که جامعه ایران آستان یک انقلاب است. تضادهای نظم سرمایه‌داری حاکم بر ایران، به نقطه انفجار رسیده است. سرتاپای این نظم پوسیده در بحران فرو رفته است. بحران اقتصادی ژرف و نا علاج موجود، به‌وضوح نشان داده است که راه‌حلی در چهارچوب نظم سرمایه‌داری ندارد. این بحران، عواقب وحشتناکی برای طبقه کارگر و توده‌های زحمتکش به بار آورده است. در حالی که سرمایه‌داران، سال‌ها با مکیدن خون کارگران، ثروت‌های افسانه‌ای اندوخته‌اند، اکثریت بزرگ مردم ایران زیر فشار این بحران و سیاست اقتصادی طبقه حاکم، در چنگال فقری تحمل‌ناپذیر گرفتارند. فساد مالی تمام ارکان دستگاه دولتی را فراگرفته است. سران و مقامات حکومتی تریلیون‌ها ثروت کشور را غارت کرده‌اند. تضاد فقر و ثروت هیچ‌گاه همچون امروز در کشور ایران، عمیق و عریان نبوده است. در یکسوی جامعه، گروهی اندک مفت‌خور، متشکل از سرمایه‌داران و مالکان، ثروتمندان، مقامات دزد و فاسد حکومت و سران دستگاه انگل روحانیت، در ناز و نعمت به سر می‌برند و ده‌ها میلیون تن از مردم ایران در فقر و گرسنگی زندگی نکبت‌باری را سپری می‌کنند. دستمزد کارگران آن‌قدر ناچیز است که جوابگوی نان خشک‌وخالی خانواده‌های کارگری نیست. همه به این واقعیت آگاهی دارند که حداقل دستمزد کارگران یک‌پنجم خط فقر است. با این وجود صدها هزار کارگر نیز چندین ماه است که دستمزد خود را دریافت نکرده‌اند. شرایط زندگی ده‌ها میلیون کارگر و خانواده‌های آن‌ها روزبه‌روز وخیم‌تر شده است. در همین حال، متجاوز از ده میلیون تن از کارگران، زنان و جوانان، بیکارند و در شرایط بسی اسفبارتر زندگی می‌کنند.

رژیم تبهکار جمهوری اسلامی که چهار دهه با سرکوب و کشتار، استبداد و اختناق، فجایع بی‌شماری در ایران به بار آورده، ناتوان از حل بحران‌های موجود، ورشکستگی سیاسی خود را در برابر همگان به نمایش گذاشته است. سیاست‌های طبقه حاکم در تمام عرصه‌ها به شکست انجامیده و رژیم در بن‌بستی غیرقابل‌عبور گرفتار آمده است. باند‌های درون طبقه حاکم که سال‌ها به نام "اصلاح‌طلب" و "اصول‌گرا" مردم ایران را فریب دادند، سرکوب کردند و به بند کشیدند، اکنون یکدیگر را مسئول فجایع بی‌شمار موجود معرفی می‌کنند. پی آمد این بن‌بست و ورشکستگی تمام‌عیار طبقه حاکم و رژیم سیاسی پاسدار منافع آن، بحران سیاسی است که پایه‌های رژیم ارتجاعی را به لرزه درآورده است.

جمهوری اسلامی اکنون با یکی از عمیق‌ترین بحران‌های سیاسی دوران موجودیت خود رو به رو شده است. خصلت انقلابی این بحران از این واقعیت آشکار است که نارضایتی از وضع موجود به نهایت خود رسیده است. عموم توده‌های زحمتکش ایران دیگر نمی‌خواهند نظم موجود را تحمل کنند و طبقه حاکم نیز دیگر در موقعیتی نیست که بتواند به شیوه گذشته بر مردم حکومت کند. مبارزات مستقیم، علنی و تعرضی که در سراسر ایران در جریان است، خصلت انقلابی این بحران را آشکار کرده است. در دی‌ماه سال گذشته توده‌های زحمتکش مردم ایران با شعارهای مرگ بر خامنه‌ای، مرگ بر روحانی، مرگ بر جمهوری اسلامی، کار- نان- آزادی به نبردی قهرمانانه علیه نظم ارتجاعی حاکم برخاستند. رژیم به روال گذشته به سرکوب‌های وحشیانه متوسل شد. اما این سرکوب‌ها، دیگر کارساز نیست. کارد به استخوان رسیده و رژیم دیگر نمی‌تواند توده مردمی را که به نبردی علنی و تعرضی برای نجات از شر ستمگران به پا خاسته‌اند، مرعوب کند و به عقب‌نشینی وادارد. تظاهرات، اعتصابات و اعتراضات کارگران و زحمتکشان، زنان و جوانان در یک ماهی که از سال جدید می‌گذرد، این حقیقت را به‌وضوح نشان داده است. تظاهرات توده‌ای در خوزستان، اصفهان، کردستان، کازرون تنها چند نمونه از ادامه اعتراضات توده‌ای در همین چند روز گذشته بوده است. این مبارزات نشان می‌دهند که عزم توده‌های مردم ایران به سرنوشتی جمهوری اسلامی استوار است و رژیم با تمام وحشی‌گری‌هایش نخواهد توانست از این بحران و سرنوشت محتوم سرنوشتی رهایی یابد.

رفقای کارگر!

بهرغم مقاومت ارتجاع طبقاتی و مذهبی حاکم و تلاش‌های مذبوحانه و سرکوبگرانه جمهوری اسلامی، تمام شواهد موجود نشان می‌دهد که وقوع انقلاب و سرنوشتی جمهوری اسلامی قطعی است. اما تسریع روند این انقلاب، پیروزی قطعی آن و تحقق تمام مطالبات توده‌های کارگر و زحمتکش، منوط و مشروط به نقش و مداخله کارگران ایران، به‌عنوان یک طبقه و رهبری جنبش در حال اعتلای کنونی است. این واقعیت بر همگان روشن است که در تمام دوران استقرار جمهوری اسلامی، این کارگران بوده‌اند که همواره در صحنه مبارزه علیه طبقه حاکم حضور داشته و تنها در همین چند سال اخیر به هزاران مورد اعتصاب، راهپیمایی،

شماره پیام‌گیر در اروپا: ۶۴۴۹۲۸۳۷۲ (۰) ۰۰۳۱

نشانی ما روی اینترنت: www.fadaian-minority.org آدرس الکترونیکی ما: info@fadaian-minority.org

تظاهرات، تجمع‌های اعتراضی و درگیری با نیروهای سرکوبگر رژیم روی آورده‌اند. در سراسر دوران حاکمیت جمهوری اسلامی، در نتیجه مبارزه آشتی‌ناپذیر کارگران، صدها تن از کارگران اعدام شدند. صدها تن سال‌ها به زندان محکوم شدند و هزاران تن در نتیجه این مبارزات اخراج شدند. اما هرگز توقیفی در مبارزه طبقه کارگر رخ نداد. بالعکس این مبارزات رشد و اعتلا یافت و در جریان این مبارزات، کارگران تجربه اندوختند و آگاهی طبقاتی کسب کردند. در ادامه همین مبارزات پیگیرانه و شکست‌ناپذیر کارگران ایران است، که اکنون جنبش‌های اعتراضی توده‌ای در سراسر ایران شکل گرفته‌اند. لحظه‌ای که انتظارش می‌رفت فرارسیده است. تمام شرایط فراهم‌شده است که طبقه کارگر بتواند نقش و رسالت تاریخی خود را در رأس جنبش توده‌ای که سراسر ایران را فراگرفته است، برای دگرگونی نظم موجود، انجام دهد و این مبارزات را به نتیجه قطعی و پیروزمند خود برساند. جنبش‌هایی که در مناطق و شهرهای مختلف ایران شکل گرفته‌اند، هنوز محلی و منفرد باقی‌مانده‌اند. تنها طبقه کارگر است که می‌تواند این جنبش‌های جداگانه را در یک جنبش واحد سرا سری به هم پیوند دهد، چراکه فقط طبقه کارگر به‌عنوان یک نیروی سرا سری از اقتدار و توانائی شکل دادن به یک جنبش سرا سری برخوردار است. اشکال عمده مبارزه طبقه کارگر، از نمونه مبارزات اقتصادی و سیاسی عمومی و سرا سری، آن اشکال مبارزه‌ای هستند که می‌توانند به یک جنبش متحد سرا سری برای سرنگونی جمهوری اسلامی شکل دهند. توده‌های مردمی که به پا خاسته‌اند، خواهان سرنگونی جمهوری اسلامی‌اند، اما هنوز برای بدیل آن پاسخی ندارند. تنها از درون اشکال عالی مبارزه طبقه کارگر است که شوراها پدیدار می‌شوند و بدیل سیاسی کارگران و زحمتکشان، دولت شورایی در برابر عموم توده‌های مردم قرار خواهد گرفت. و با استقرار حکومت شورایی است که توده‌های کارگر و زحمتکش می‌توانند سرنوشت خود را در دست بگیرند. بنابراین فقط یک جنبش تحت رهبری طبقه کارگر می‌تواند به یک انقلاب پیروزمند و تحقق مطالبات توده‌های مردم ایران بیانجامد. همه این واقعیات، وظیفه سنگین و سرنوشت‌سازی را که بر دوش طبقه کارگر قرار گرفته است، نشان می‌دهند.

نباید فراموش کرد که طبقه سرمایه‌دار داخلی و قدرت‌های بین‌المللی متحد آن‌ها نیز بیکار ننشسته و از هم‌اکنون در تلاش‌اند که ابتکار عمل را در دست بگیرند، توده‌های زحمتکش را با وعده‌و وعید به زانده سیاست و اهداف خود تبدیل کنند و حتی با سرنگونی جمهوری اسلامی یک رژیم ارتجاعی و ضد کارگری دیگری را جایگزین رژیم کنونی کنند. همان‌گونه که با سرنگونی رژیم شاه چنین کردند. طبقه کارگر نباید اجازه دهد که مرتجعین در شکل و شمایل جدید، بار دیگر توده‌های زحمتکش را به زانده و دنباله‌رو خود تبدیل کنند. با تأکید باید گفت که اگر از هم‌اکنون طبقه کارگر ابتکار عمل را در دست خود نگیرد، در آن صورت نه‌فقط کارگران به اهداف و مطالبات خود دست نخواهند یافت، بلکه با شکست جنبش و انقلاب، حتی مطالبات آزادی‌خواهانه، دمکراتیک و رفاهی عموم توده‌های مردم نیز تحقق نخواهد یافت.

رفقای کارگر!

اکنون در شرایطی که توده‌های مردم در سراسر ایران به پا خاسته، شعار "مرگ بر جمهوری اسلامی" و شعار "وای به روزی که مسلح شویم" را سر می‌دهند، وقت آن فرارسیده است که کارگران در مقیاس سرا سری به مبارزه سیاسی مستقیم روی آورند و با برپائی اعتصاب عمومی سیاسی به نبرد قطعی برخیزند. تنها این اعتصاب است که می‌تواند ضربات مهلکی بر رژیم وارد آورد و زمینه را برای روی‌آوری به قیام مسلحانه و جاروب کردن تمام نظم موجود فراهم سازد. اول ماه مه امسال می‌تواند نقطه آغازی بر این مبارزه طبقه کارگر باشد. در شرایطی که جنبش‌های توده‌ای در شهرهای مختلف ایران حول شعار مرگ بر جمهوری اسلامی شکل گرفته‌اند، رزم اول ماه مه کارگران ایران نمی‌تواند چیزی کمتر از تعطیل تمام کارخانه‌ها و برپائی راهپیمایی و تظاهرات در خیابان‌ها، میدان‌های انقلاب و آزادی باشد. طبقه کارگر ایران باید به‌عنوان نماینده عموم توده‌های زحمتکش و مطالبات برحق آن‌ها پا پیش بگذارد و با شعار "کار، نان، آزادی" که خواست عموم کارگران و زحمتکشان است، توده‌های مخالف نظم موجود را تحت رهبری خود بسیج کند. این وظیفه قشر پیشرو و آگاه کارگری است که از هم‌اکنون در هر کارخانه و موسسه تولیدی و خدماتی، کارگران را به یک نبرد حماسی در روز اول ماه مه فراخواند.

سازمان فدائیان (اقلیت) با تبریک اول ماه مه، روز همبستگی جهانی کارگران، طبقه کارگر ایران را فرامی‌خواند که در اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) دست از کار بکشید، کارخانه‌ها را تعطیل کنید و با برپائی تظاهرات در خیابان‌ها، اول ماه مه را به‌روز نبرد قطعی برای سرنگونی نظم سرمایه‌داری حاکم بر ایران تبدیل کنید.

زنده‌باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی
زنده‌باد آزادی – زنده‌باد سوسیالیسم
نابود باد نظام سرمایه‌داری
سازمان فدائیان (اقلیت)
اول اردیبهشت ۱۳۹۷
کار - نان - آزادی - حکومت شورایی

شماره پیامگیر در اروپا: ۶۴۴۹۲۸۳۷۲ (۰) ۰۰۳۱

نشانی ما روی اینترنت: www.fadaian-minority.org آدرس الکترونیکی ما: info@fadaian-minority.org